

at ville argumentere ud af Grundloven; at Hof- og Stadsretsassessorerne ere afsættelige. Der- som den ærede Rigsdagsmands Forslag gik igjennem, da vilde Et af To blive Følgen, enten, det, som nylig blev udvirket af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (S. Hage), eller ogsaa vilde man, om man fik to Assessorer constituerede, slet Intet opnaae i dette Niemed, som den ærede Rigsdagsmand stillede frem, thi det Høieste, der kunde tænkes, var, at de opfyldte deres Pligter, medens de vare constituerede, men saasnart de, hvad der kunde skee om ikke lang Tid, bleve fast ansatte, saa kunde de gaae hen og opføre sig paa den af den ærede Rigsdagsmand ansførte Maade; man vilde altsaa aldeles ikke have vundet Noget i denne Henseende.

Jeg har allerede før dette Mødes Begynde- lelse tilladt mig hos den høitærede Formand at forlange Ordet, fordi jeg ønskede at høre mig om det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valg- kreds (Tscherning), til en ny § 17; men efter hvad der er forefaldet siden den Tid og navn- lig ved det Foredrag, vi hørte af den høitærede Rigsdagsmand selv, er imidlertid den Stilling bleven forandret, som jeg, da jeg bad om Or- det, ønskede at indtage. Jeg skal forudstikke den Bemærkning, at der efter min Overbeviisning ikke er eller i det Mindste ikke bør være No- gen her i Salen, der nærer den ringeste Tvivl om, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har en saa varm og inderlig Kjærlighed til sit Land som Nogen; der bør ikke være nogen Tvivl om, at han til enhver Tid vil sætte hele sin Kraft til Tjeneste, og at han vil sætte sin egen Person tilside, naar det gjælder om at fremme det Offentliges Vel, og jeg mener ogsaa, at han har udrettet Meget i denne Retning. Da jeg nu nærer denne Overbeviisning i saa fuldt Maal som nogen Anden, saa kan jeg, mener jeg, lettere udtale, hvad der er min Mening i denne Sag. Jeg mener nemlig for bestemt, at der her fore- ligger et Exempel paa, hvorledes en eensidig, libenskelig Opfattelse af en speciel Sag kan bringe den til at stille sig saa stor, at den faaer Magt selv over en ædel Charakter og store Evner. Jeg har hørt det Foredrag, den ærede

Rigsmand holdt, og jeg har derved forandret den Beslutning, jeg først havde, nemlig for mit Vedkommende at henvende den indstændige Bøn til den ærede Rigsdagsmand om at tage dette Forslag tilbage og ikke lade det komme til Af- stemning her; men jeg har opfattet den ærede Rigsdagsmands Foredrag saaledes, at det vilde være en overslødig Sag, at det ikke vilde nytte noget, idet den ærede Rigsdagsmand virkelig ønsker at lade dette Forslag komme til Afstem- ning. Jeg kan da ikke Andet ind bibrage Mit til, at Udsaldet bliver, at saa Saa som muligt, og maaskee Ingen, hvad jeg haaber, vil stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag. Jeg skal ikke gjenngaae det lange Foredrag, han holdt; der er næsten Intet af hvad der er pas- seret saavel i som udenfor det constitutionelle Liv siden Aaret 1852, der jo kom frem i dette Foredrag; om det saa var saadanne Stikord, der ere givne fra den Ene eller Anden, saa le- dede de den ærede Rigsdagsmand ind paa lange Betragtninger. Jeg skal imidlertid ikke gjenngaae disse, men blot henlede Opmærksomheden paa, hvorledes det gik den ærede Rigsdagsmand selv, hvilket Skræmmebillede han opstillede, hvorledes han, efter min Mening, imod den gienlyndigste Sandhed, søgte at bevise, at hans Forslag ikke gaaer det kongelige Prærogativ for nær. Jeg vil henstille til den ærede Rigsdagsmand, om der, naar man siger til Hs. Majestæt: Du faaer ikke Penge, hvis Du ikke foretager den Omordning ved Mini- steriet, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet, er et langt Skridt eller noget Skridt til f. Ex. at sige til Majestæten: „Du faaer ikke Penge, hvis Du f. Ex. lader Udenrigs- ministeren og Cultusministeren eller en anden Minister være een og samme Person.“ Der er ingen Skridt mellem disse to Ting, og falder det den ærede Rigsdagsmand ind den ene Dag at gjøre det Ene, at knytte sin Bevilling af de til Landets Styrkelse fornødne Penge til et specielt Ønske om, at Hans Majestæt bruger sit Prærogativ paa den ene eller anden Maade, saa kan den ærede Rigsdagsmand den anden Dag knytte et andet Ønske dertil, som ogsaa gjør Indgreb i det kongelige Prærogativ. Jeg vil af de Punkter, som ere Hovedpunkterne i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, bede ham